Отвечает: Максим Балаклицкий

Олександре!

Ці слова апостол Павло записав у Рим. 13.

Ось цей фрагмент:

1 Нехай кожна людина кориться вищій владі, бо немає влади, як не від Бога, і влади існуючі встановлені від Бога . 2 Тому той, хто противиться владі, противиться Божій постанові; а ті, хто противиться, самі візьмуть осуд на себе. 3 Бо володарі пострах не на добрі діла, а на злі. Хочеш не боятися влади? Роби добро, і матимеш похвалу від неї, 4 бо володар Божий слуга, тобі на добро. А як чиниш ти зле, то бійся, бо недармо він носить меча, він бо Божий слуга, месник у гніві злочинцеві! 5 Тому треба коритися не тільки ради страху кари, але й ради сумління. 6 Через це ви й податки даєте, бо вони служителі Божі, саме тим завжди зайняті. 7 Тож віддайте належне усім: кому податок податок, кому мито мито, кому страх страх, кому честь честь. 8 Не будьте винні нікому нічого, крім того, щоб любити один одного. Бо хто іншого любить, той виконав Закона. 9 Бо заповіді: Не чини перелюбу, Не вбивай, Не кради, Не свідкуй неправдиво, Не пожадай й які інші, вони містяться всі в цьому слові: Люби свого ближнього, як самого себе! 10 Любов не чинить зла ближньому, тож любов виконання Закону.

Цікавий контекст попереднього розділу:

Рим. 12:17 Не платіть нікому злом за зло, дбайте про добре перед усіма людьми! 18 Коли можливо, якщо це залежить від вас,
живіть у мирі зо всіма людьми! 19 Не мстіться самі, улюблені, але дайте місце гніву Божому, бо написано: Мені
помста належить, Я відплачу
, говорить Господь. 20 Отож, як твій
ворог
голодний, нагодуй його; як він прагне, напій його, бо, роблячи це, ти
згортаєш розпалене вугілля йому на голову.
21 Не будь переможений
злом
, але перемагай
зло
добром!

Апостол розуміє дві речі:

1) недосконалість земної влади, яка часто завдає шкоди, замість задовольняти потреби підданих;

2) необхідність віруючим любити всіх, у тім числі тих, хто фактично є їх ворогами. На той час саме від язичницької державної влади найбільше потерпали християни Рима. Апостол закликає останніх відмовитись од зла, агресії, ненависті й жити з розумінням того, що коли імператор керує Римською імперією, то Христос керує і імператором, і всесвітом.

Звичайно, змальована в 13 розділі картина є досить оптимістичною.

Дотепер добродії рідко дістають визнання на вищому рівні.

З іншого боку, Бог охороняє добре ім*я Своїх дітей, і в усі віки саме од віруючих сподівались праведного життя за біблійними принципами.

Надзвичайно актуальний для українського суспільства такий вираз: "треба коритися не тільки ради страху кари, але й ради сумління".

Неможливо побудувати громадянське суспільство без поваги до закону, влади, необхідності підкорюватись старшому. Анархія визнає тільки моє власне право. Зріле громадянство гарантує права іншої людини.

Практичний висновок такий: "Любов не чинить зла ближньому".

Ми не зобов*язані любити всім серцем недосконалих земних правителів. Такої любові гідний тільки наш Господь і Спаситель Ісус Христос.

Але відмовитись від ненависті, бажання завдати їм зла, тяжіння до насильницьких методів боротьби з владою християнам НЕОБХІДНО.

Наша головна надія - на швидке повернення Христа й утвердження Його ВІЧНОГО царства (Дан. 2).

З повагою,
Максим